

→ nakazać

Verb, vollendet; +dat. +bezokolicznik; +dat. na +acc.

1. Policjant nakazał kierowcy zjechać z drogi. 2. Policjant nakazał kierowcy zjechanie z drogi.

PRATERITUM

männlich		feminin/neutrum	
ich	nakazałem	ich	nakazałam
du	nakazałeś	du	nakazałaś
er	nakazał	ona ono	nakazała/nakazało

virile nouns (rodzaj męskoosobowy) non-virile nouns (rodzaj niemęskoosobowy)

wir	nakazaliśmy	wir	nakazałyśmy
ihr	nakazaliście	ihr	nakazałyście
sie (PL.)	nakazali	sie (PL.)	nakazały

DAS PERFEKTIVE FUTUR (VOLLENDET)

ich	nakażę	wir	nakażemy
du	nakażesz	ihr	nakażecie
he she it	nakaże	they	nakażą

IMPERATIV

ich	-	wir	nakażmy
du	nakaż	ihr	nakażcie
he she it	-	they	-

CONDITIONAL MODE (TRYB PRZYPUSZCZAJĄCY)

mannlich		feminin/neutrum	
ich	nakazałbym	ich	nakazałabym / -
du	nakazałbyś	du	nakazałabyś / -
er	nakazałby	ona ono	nakazałaby / nakazałoby

virile nouns (rodzaj męskoosobowy)		non-virile nouns (rodzaj niemęskoosobowy)	
wir	nakazałibyśmy	wir	nakazałybyśmy
ihr	nakazałibyście	ihr	nakazałybyście
sie (Pl.)	nakazałiby	sie (Pl.)	nakazałyby

